

Sara Blanch, soprano de Darmós

“La lírica és la meua vida”

Veïna de Darmós (Tivissa), la població més petita de la Ribera d'Ebre, s'ha consolidat com una de les grans veus de la lírica a l'Estat i amb només 28 anys. Ara treballa per a fer el salt i consolidar-se com a artista referent a nivell internacional.

L'any 2016 vas guanyar el Premi Francesc Vives, al Liceu. I el 2017 t'has consolidat als teatres més importants de l'Estat. Què li demanes al 2018?

La veritat és que quan vaig guanyar el premi Francesc Vives vaig passar a rebre moltes trucades, moltes propostes... i pensava que seria el 'boom' del moment, que aviat canviaria. La veritat és que no ha parat! I he hagut d'aprendre a conviure amb això. Tenim un 2018 bastant complet, amb òperes a nivell nacional, però també farem algunes actuacions per Europa.

Just aquest cap de setmana has acabat la residència artística a La Pedrera.

Ha estat una gran experiència. Tres concerts on he pogut gaudir molt, perquè m'han donat llibertat per a escollir el repertori, i això no ho pots fer gaires vegades. És una llibertat d'agrair. Per exemple, aquest últim cap de setmana vam interpretar peces de Händel i Vivaldi.

La Maestranza, la Sarsuela, el Liceu... amb només 28 anys has tocat als teatres més grans de l'Estat. Comparteixes escenari amb noms com Plácido Domingo, i la premsa especialitzada diu meravelles de Sara Blanch!

Bé... (riu) Jo intento gaudir amb tot el que

La darmosana Sara Blanch és una de les sopranos de referència a nivell estatal.

faig, i el cant i la lírica són la meua vida. Per sort, he tingut oportunitats, i crec que les he anat aprofitant. Una de les satisfaccions més grans és quan tornes a actuar a un teatre o en una obra que ja hi has treballat. És senyal que ha satisfet el públic!

Quins objectius tens ara per ara?

M'agradaria tocar a Teatres que encara em falten! He anat a molts, però me'n queden un grapat encara. I també consolidar una carrera a nivell Internacional. Ja hi he tret el cap, i enguany estarem a França i sembla que a Itàlia també. L'objectiu seria consolidar-se com a artista lírica internacional.

La teua estada a l'Escola de música i dansa de Móra d'Ebre encara és recordada.

Hi estic molt agraïda. Els meus pares em

van transmetre la passió per la música, però les primeres lliçons de cant les vaig rebre a Móra d'Ebre, amb la Isabel Cañas, i n'estic molt i contenta, i agraïda. Sempre ho estaré.

També tens molt seguiment a Darmós, el teu poble!

Quina gran sort! Quant tinc una actuació a prop, tinc veïns que em venen a veure. Al gener, quan vaig estar al Liceu, van organitzar un autobús per a venir. I veure la platea plena de gent de Darmós, del meu poble, posa la pell de gallina i em fa sentir molt estimada. Són fantàstics.

Quan has cantat a 'Les nits a la Baranova' a Tivissa, crec que també has col·lapsat l'església!

'Les Nits a la Baranova' és un festival líric

molt bonic, i cantar per a la gent de casa, i que m'estimo, m'encanta. L'any passat hi vaig estar dos nits, i enguany també hi seré! Els dies 3 i 5 d'agost. Quin goig!

Amb l'agenda que tens, deus parar poc pel poble.

Menys del que voldria. Quan tinc produccions d'òpera, els Teatres demanen exclusivitat, i és tot un mes o un mes i mig que estàs vivint a la ciutat on t'han contractat, treballant molt. Assajos, estudis, proves... Pren molt de temps. El 2017 quasi no vaig parar per casa. Però quan tinc recitals, concerts... tinc l'agenda una mica més lliure i més capacitat per a organitzar-me. M'agrada fer-me un buit i tornar a casa uns dies. Casa és sempre casa. ■